

د افغانستان پر سیاسي فضا یوه تازه ساه:

ولسمشر غني: ولسمشر جو بایدن ته په دې تاریخي ورځ، د یوه نوي پیل لپاره مبارکي وایم!
علي احمد جلالی: د منطقي په چوکاټ کې دې د افغانستان حل ولټول شي. د سیمې د همکارۍ پراساس حلاره راوځي!
اریانا سعید: ښاغلی ولسمشر جو بایدن! مبارک مو شه! خو هیله ده افغانستان او بیا په تېره د ښځو حقونه له یاده ونه باسي!
امریکې نوی بهرنیو چارو وزیر: که- د طالبانو امریکې- هوکړې سره، تېرې لاسته راوړنې خوندي نشي، هېڅ ارزښت به ونلري!

عکس له ټولنیزو شبکو کاپي شوي دي.

امارت که جمهوریت یا یې موقت؟!

جمهوریت (په فلسفي او ټولنيزه معنا) يعنې دا چې؛ افغانستان - په څه فکر و باور، چې دی، خوندي به وي؛ يعنې افغان ملت - څرنگه چې دی، او څرنگه چې غواړي وي - د سوله ييز او امن ژوند، برخه به يې نصیب وي؛ او داسې به يوه يوه کورنۍ، جونگره، او بيا په تېره ددې دېرش - څلوېښت مېليونه وگړو - د يوه يوه - سر، فکر او مال به خوندي وي!

کوم ښکر او کاره ښاخونه، يا بریتونه يا ږيرې او هر راز ککړتياوې - چې مور يې دا اوس پخپله سياسي جغرافيا شاهدان ياستو، دا له جمهوريته مه گڼئ، دا ټولې ککړتياوې، ناولتياوې، کړې کړنې، ناوړه چلندونه، او خوسا عملونه، د هغو نفسي څلوربولو، د ارادې او عمل، شنه محصولات دي، چې د جمهوريت تاج يې پر سر تړلی او د هېواد او خلکو په غوښو، بېحسابه بېزنسونه کوي!

د ولس پر وجود، ذهن، عاطفه او روان، دا نيمه پېړۍ بار (کورجنګ)، ورسره په خوا کې موروثي، عادتې ناروغه او بيا ټيټه ولسي پوهه، او هغې رامنځته کړې واکمن ذهني معلوليت، او سربېر پر هغو، پر ذهن و روان د انبار خوارځواکۍ، بېروزگارۍ تيارې، کله ناکله ددې لامل شي، چې (ناچار ولس!) دا اواز اوچت کړي: سوله؛ ولو که په هره بيعة وي!!

چا ويل: مور قبرستاني سوله غواړو! رښتيا ده؛ په مرستان کې، بشپړه سوله برقراره ده!!
خو مور ژوندي يو! او چې غټه ونه وایم، بنايي تر نورو لا ډېر ژوندي يو. مور ژوند غواړو - او لا ښه ژوند غواړو!
مور آزادي او د خپلې ازادۍ خونديتوب غواړو، خو دا خونديتوب، چې د (وگړي) لپاره نه وي، بيا نو داسې شوه؛ لکه کاني چې د غره پر ډډو ويده پراته وي؛ او خدای خبر د کوم ټبر او تمدن سنگتراشان، د خپلو ذوقونو مجسمې ترې تراشي؛

بيا نو داسې شوه، لکه کور - کلی او د دنيا لوی وطن چې ولرې؛ خو خپل فکر، انتخاب دريغ او خپلې خونې عمل چې ولرې!

بنايي زموږ يوه تاريخي ورکه، د وگړي (فرد) نه خونديتوب او نه آزادي وي!
بنايي د جگړې، شخړې او بحران، دا (کوروطن)، اصلا د وگړي په ازادۍ پسې ليوڼی وي!!
بنايي د قومي، ژبنيو، سيمه ييزو او توکميزو - پټو او ښکاره، نارضايتونو بنسټيز لامل، د (وگړي) نه خونديتوب او نه آزادي وي!!!

خو که جمهوريت نه وي، څه ډول حکومتي چوکاټ به، ددې خواره وطن، يوه يوه بچي ته د خپل فکر، آزادي، شخصيت او گټو ځلېدلو ته بستر رامنځته کړي!!!

ددې مات و گود جمهوريت لويه لاسته راوړنه، د يوه يوه افغان انسان د چينې پورته کېدل دي؛ چې تاريخ کې يې بېلگه نه ده ليدل شوې!

جمهوريت، د دېرش مېليونه فکرونو، باورنو رنگين ارکستر دی؛ نو بدیل يې نشته!

ليکلیږ

د ۸ صبح له نشراتو څخه:

د کتنپلاوي تر نظر لاندې:

د کتنپلاوي مشر: ا.و. سمندر

سرکتر: محمد ظريف صميم

مرستيال: محمد عزيز پردېس

پته: قلعه فتح الله، کابل، افغانستان

- ۱ د جوبايدن له حکومته د افغانانو هيلې
- ۲ د بين الافغاني مذاکراتو ټکنی بهير
- ۴ استراليا وايي طالبان بايد اوربند ومني، چې د افغانانو غوښتنه ده
- ۵ د امريکايي ځواکونو د شمېر کمول
- ۶ افغانستان او د السوالوادور د سولې تړون درسونه
- ۹ د افغانستان زعفرانو لومړی ځای خپل کړ
- ۱۰ لنډۍ
- ۱۱ نېکټايي = ډېموکراسي!!!
- ۱۲ د رسنيو، مدني او بشري حقونو د فعالينو ترور د افغانستان
- ۱۴ ماتېدونکی جبر
- ۱۶ د بوديجې پر سر جنجال؛ ولسي جرگې يو ځل بيا د بوديجې سند رد کړ
- ۱۸ ولسمشرغني: د دولتي کارکوونکو د معاشونو برابري طرحه دې وارزول شي
- ۱۹ په ننگرهار او کونړ ولايتونو کې يو شمېر سرتيري له پوځي زده کړو فارغ شول
- ۲۰ د نورستان بې ځايه شوې کورنۍ له گڼو ستونزو سره مخامخ دي

0700175510 - 0788788799

www.8am.af

shaparsepehr@gmail.com

Taimani/Qala fatullah, Kabul, Afghanistan

www.facebook.com/8am.af

www.instagram.com/8am.af

د جوبایدن

له حکومته د افغانانو هیلې

◆ د ۸ صبح پښتو مجله

◆ م. ظ. صمیم

د امریکا د متحده ایالتونو نوي ولسمشر، (جوبایدن) د سلواغې په لومړۍ نېټه، په داسې حال کې ددغه هېواد د ۴۶م ولسمشر په توګه لوړه وکړه، چې په افغانستان کې د امریکایي پوځیانو شمېر ترټولو ټیټې کچې (۲۵۰۰ تنو) ته رسېدلی دی. اخوا، د افغانستان د ولسمشر لومړي مرستیال امرالله صالح ویلي چې کابل د امریکایي ځواکونو د شمېر کمېدو ته اندېښنه نلري.

تر دې مخکې ولسمشر محمد اشرف غني هم د امریکایي ځواکونو د شمېر د کمښت په غبرګون کې، د کابل او واشنگټن ترمنځ پر همغږۍ ټینګار کړی دی.

ښاغلي غني له سي ان ان تلویزیون سره په مرکه کې ویلي و «له افغانستانه د امریکایي پوځیانو د وتلو طرحه باید د دواړو هېوادونو د گټو پر اساس جوړه شي!»

یو شمېر افغانان د افغانستان په اړه د امریکا د نوي حکومت د پرېکړو په تمه دي.

په افغانستان کې ځینې سیاسي او مدني فعالان هیله لري چې ښاغلی بایدن به د افغانستان د جګړې د پایته رسېدو، په خوا کې د تېرو دوو لسیزو لاسته راوړنو خونديتوب ته پاملرنه

و کړي.

دغه شان د ښځو د حقونو ګڼشمېر فعالینې په افغانستان کې د ښځو د تېرو دوو لسیزو لاسته راوړنو پر خونديتوب ټینګار لري. خو طالبان بیا د امریکا له نوي ولسمشر جوبایدن څخه غواړي ددغې ډلې او امریکا ترمنځ د دوچې موافقې ته- چې ولسمشر غني له ابهامه ډکه تعریف کړې- ژمن پاتې شي! د امریکا او طالبانو ترمنځ د ۲۰۲۰ زېږدیز کال د فبرورۍ په ۲۹مه، په قطر کې د سولې هوکړه لاسلیک شوه.

جوبایدن د خپلو ټاکنیزو کمپاینونو پر مهال، په افغانستان کې د امریکا د پوځي ماموریت په اړه ډېر څه نه دي ویلي. ښایي د امریکا نوی ولسمشر جوبایدن په راتلونکو ورځو کې د افغانستان په اړه د خپلې ادارې خپل نوې تگلاره هم اعلان کړي.

د ویلو ده چې د امریکا له نوې ادارې دا غوښتنې په داسې حال کې مطرح کېږي چې په افغانستان کې ورځ تر بلې د جګړې لمن پراخېږي.

که څه هم چې د افغان دولت او طالبانو مرکچي پلاوي، د سولې مذاکراتو پېلولو په نامه دوچې ته رسېدلي، خو د څو ورځو له تېرېدو سره سره، تردې دمه د مذاکراتو پر اجندا جوړه نه ده شوې!

د بين الافغاني مذاكراتو ټكنی بهير

◆ ليکنه: حسيب بهش
◆ ژباړه: م. ظ. صميم

هېواد کې تاوتریخوالی زیات شوی او په دې اړه په ملي او نړیواله کچه اندېښنې ډېرې شوې دي.

د دولت او طالبانو د مرکچي پلاويو غړو د مرغومي په ۲۸ مه نېټه په قطر کې سره وکتل. په دوحه کې ځینو سرچینو په دې اړه ۸ صبح ته وویل چې د دواړو لوریو د پلاويو لږ شمېر غړو په دغه ناسته کې گډون درلود. ددې کتنې موخه، د سولې د بين الافغاني مذاكراتو د دوهم پړاو د راتلونکو پروگرامونو تنظیمول بلل شوي دي. دغه ناسته د مذاكراتو په دې پړاو کې د دواړو لوریو ترمنځ درېیمه کتنه ده. د طالبانو د سياسي دفتر د مرستیال او د مرکچي پلاوي د مشر په گډون د طالب پلاوي اصلي غړي دوحې ته ورسېدل. په وروستیو ورځو کې، د دولت او طالبانو د مرکچي پلاويو مشرانو دوه ځله سره وکتل.

د ویلو ده چې ټاکل شوې وه د دواړو لوریو ترمنځ درېیمه کتنه قطر ته د طالب پلاوي د مشرانو په ورسېدو ترسره شي، خو دا ناسته لومړی د مرغومي ۲۶ مې او بیا ۲۷ مې ته وځنډېده. له تاوتریخوالي سره په یو وخت؛ له خلیلزاد سره کتنه، طالبان د خپلو بندیانو پر خلاصون ټینګار لري

د بين الافغاني مذاكراتو د دوهم پړاو له پیلېدو کابو دوې اونۍ تېرېږي. ددغه بهير له بیا پیل سره سره، د سولې په خبرو کې د پام وړ پرمختګ نه دی شوی. له اوږدې مودې وروسته، د دواړو پلاويو لږ شمېر غړو د مرغومي په ۲۸ مه سره وکتل. ټاکل شوې وه چې په دغه کتنه کې د مذاكراتو د دوهم پړاو لپاره د دواړو لوریو د راتلونکو پروگرامونو په اړه خبرې اترې وشي. ځینې سرچینې وايي چې د سولې مذاكراتو بهير په امریکا کې د سياسي بدلونونو له امله، غړند پرمخ ځي. په دې توګه ښايي چې د مذاكراتو دوهم پړاو سپینې ماڼۍ ته د جویاییدن له ورتلو سره هم مهاله چټک شي. له بلې خوا، طالبانو له پاکستانه د خپل پلاوي د مشرانو له ورسېدو وروسته د افغانستان د سولې لپاره د امریکا له ځانګړي استازي او د قطر له چارواکو سره کتنو ته دوام ورکړی دی. له زلمي خلیلزاد سره ددې ډلې د پلاوي د بحث موضوع د طالب بندیانو خلاصون او له تور نوملړه ددغې ډلې ایستل بلل شوي دي. دا کتنې په داسې حال کې کېږي چې په

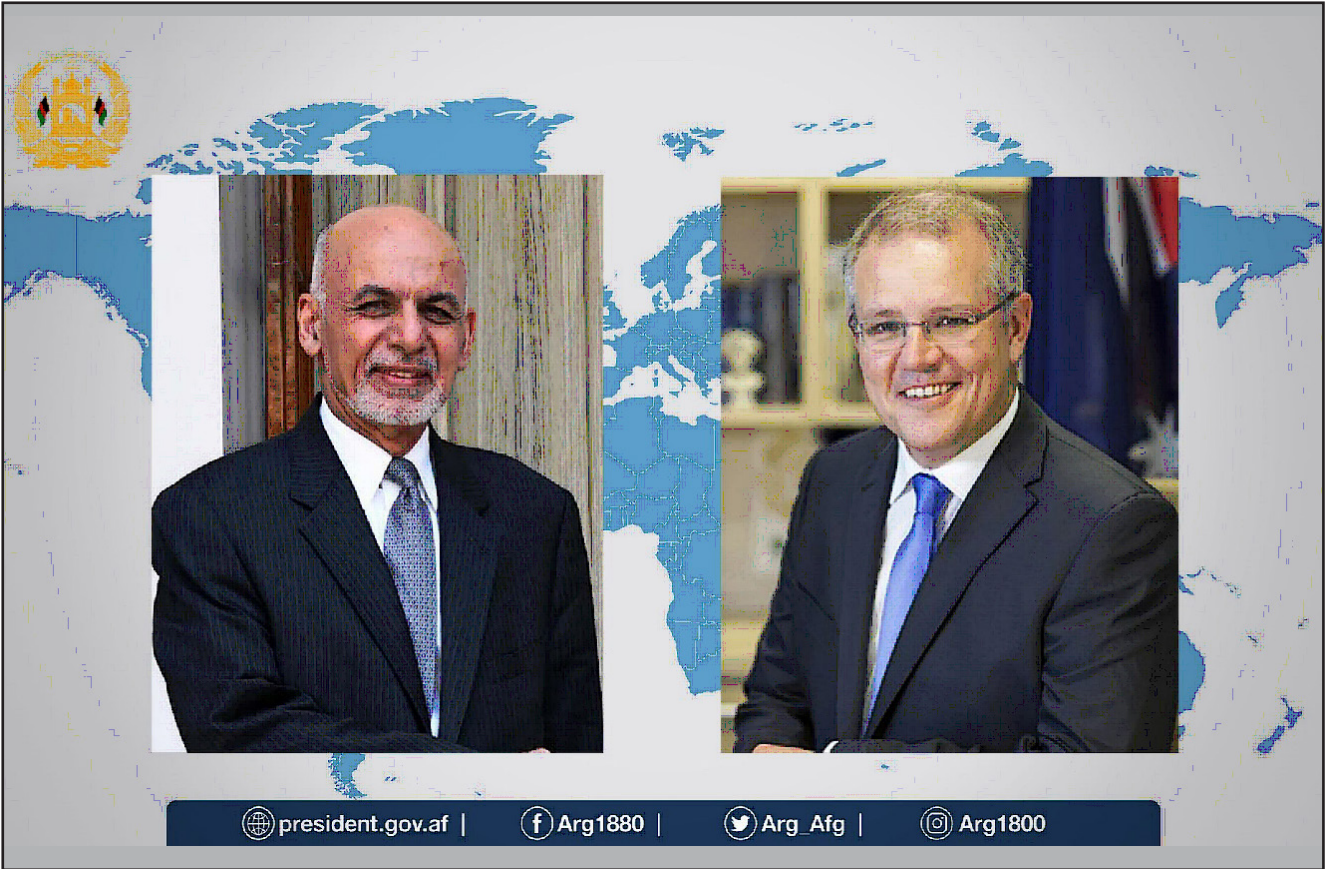
د سولې مذاکراتو په بیا پیلیدو سره، د افغانستان د سولې لپاره د امریکا ځانگړې استازې زلمی خلیلزاد هم قطر ته ورسېد او د دواړو لوریو له پلاویو سره یې وکتل. د سرچینو په وینا، خلیلزاد په دوحه کې د دولت او طالبانو له مرکچي پلاویو سره د ځینو موضوع گانو په اړه بحث او خبرې کړې دي. که څه هم سرچینو له خلیلزاد سره د دولت د مرکچي پلاوي د کتنې جزیات نه دي ورکړي، خو طالبانو ویلي چې د افغانستان د سولې لپاره د امریکا له ځانگړي استازي سره په کتنه کې یې ددې ډلې د پاتې بندیانو پر خلاصون او له تور نوملړه د طالبانو پر ایستلو ټینگار کړی دی.

په قطر کې د طالبانو د سیاسي دفتر ویاند محمد نعیم، د مرغومي په ۲۸مه پر خپله ټویټر پاڼه ولیکل چې ددې ډلې پلاوي دوه ځله له خلیلزاد سره وکتل. د افغانستان د سولې لپاره د امریکا له ځانگړي استازي زلمی خلیلزاد او د امریکایي او ناټو ځواکونو له عمومي قوماندان سکات مېلر سره په لومړۍ کتنه کې ددې ډلې د پلاوي غړو ټینگار کړی چې باید د دوحې موافقې د اجرا په تېره بیا ددغې ډلې د پاتې بندیانو د خلاصون او له تور نوملړه د طالبانو د نوم د ایستلو په اړه گامونه پورته شوی وای؛ ځکه د طالبانو په باور، ددې موضوع نه وروستي کېدو د سولې مذاکراتو پر بهیر منفي اغیزه کړې ده. په دوهمه کتنه هم د طالبانو، امریکا او قطر پلاويو خبرې سره وکړې. محمد نعیم وویل چې په دې ناسته کې، د سولې د هوکړې د اجرا او د افغانستان د اوسني وضعیت په اړه بحث شوی دی. د محمد نعیم په تویټ کې راغلي لوریو د خبرو له لارې د مسایلو پر حل ټینگار وکړ او وې ویل چې باید ټول اړخونه خپل مسوولیتونه ترسره کړي.

دا په داسې حال کې دي چې د یخۍ موسم له رارسېدو سره سره په هېواد کې تاوتریخوالي زیات شوی دی. له بلې خوا، نړیوالې ټولنې د مرغومي په ۲۸مه د سولې له بهیره په ملاتړ کې د اجماع د پیاوړتیا په نوم مجازي ناسته کې، یو ځل بیا د جگړې او تاوتریخوالي پر بندولو، د عمومي اوربند او د اوسني کړکېچ د اوارې لپاره د سیاسي حل لارې پر لټولو ټینگار وکړ. د ملي روغې جوړې عالي شورا د یوې اعلاميې په خپرولو سره جوته کړې چې د بهرنیو هېوادونو استازو په دغه ناسته کې د تاوتریخوالي زیاتوالی او د هدفی وژنو دوام غندلی او ددې ناوړه بهیر د پای ته رسولو غوښتونکي شول. په دغه ناسته کې همداراز د سولې له هڅو، د مذاکراتو له چټکتیا او په دې بهیر کې د افغانانو پر مشرۍ ټینگار شوی دی.

د مهال وېش له مخې، باید د سولې د بین الافغاني مذاکراتو دوهم پړاو د مرغومي په شپاړسمه پیل شوی وای. له بلې خوا، ځینې مورډونه له هغې جملې له پاکستانه دوحې ته د طالبانو د مرکچي پلاوي د یو شمېر غړو په ستنېدو کې ځنډ ددې لامل شو چې دا بهیر په ځنډ سره پیل شي له همدې امله، د دوهم پړاو مذاکراتو مقدماتي ناسته په ځنډ ترسره شوه. په لومړۍ ناسته کې پرېکړه وشوه چې د دواړو لوریو کاري ډلې د اجندا د برابرولو په اړه بحثونو ته دوام ورکړي. خو د دواړو لوریو کاري ډلو له هغې ناستې وروسته، یوازې یو ځل سره کتلي دي. له دې مخکې هم ځینو سرچینو ویلي و چې طالبان سپینې ماڼۍ ته د جوابیدن د لارې موندلو په تمه دي او له همدې امله د مذاکراتو دوهم پړاو په جدي توگه پرمخ نه دی تللی.

استرالیا وایي طالبان باید اوربند ومني، چې د افغانانو غوښتنه ده

◆ راپور: محمد عزیز پردیس

د استرالیا لومړي وزیر سکاټ موريس له افغان ولسمشر محمد اشرف غني سره د روان کال د مرغومي په ۲۹ مه نېټه په تېلفوني خبرو کې په افغانستان کې پر اوربند ټینګار وکړ او دغه راز یې روانې هدفې وژنې په کلکه وغندلې.

له ولسمشرۍ مانۍ په خپره شوې خبرپاڼه کې راغلي چې په دغو تېلفوني خبرو کې، د افغانستان او استرالیا ترمنځ د دوه اړخیزه او دوامداره اړیکو او د سولې د روان بهیر په اړه بحث وشو او دواړو لوریو په افغانستان کې د طالبانو له لوري روان تاوتریخوالی په کلکه وغانده.

د خبرپاڼې له مخې، په دغو تېلفوني خبرو کې د استرالیا لومړي وزیر وویل: طالبان باید اوربند چې د افغانستان د خلکو حق غوښتنه ده ومني او دغه راز یې روانې هدفې وژنې په کلکه وغندلې. هغه زیاته کړه، هېواد یې د افغانانو په مالکیت او مشرۍ د سولې روان بهیر چې د تېرو دوو لسيزو لاسته راوړنې او ارزښتونه پکې نه یوازې وساتل شي، بلکې د پیاوړتیا ترڅنګ ورته دوام هم ورکړل شي، ملاتړ کوي.

ولسمشرۍ مانۍ وايي چې ولسمشر غني له افغانستان سره په بېلابېلو برخو کې د استرالیا د سخاوتمندانه مرستو او د سولې له بهیره د دغه هېواد د ملاتړ مننه وکړه او استرالیا یې د افغانستان ښه دوست او مهم نړیوال متحد وباله.

د امریکایي

ځواکونو د شمېر کمول

◆ د ۸ صبح پښتو مجله

◆ م. ظ. صمیم

له هغې وروسته چې د امریکا دفاع وزارت اعلان وکړ، په افغانستان کې د خپلو پوځیانو شمېر یې ۲۵۰۰ ته را کم کړی، د هېواد د ملي امنیت شورا وايي چې د امریکایي سرتېرو کمښت په افغانستان کې پر جنګي وضعیت منفي اغېز نه لري.

له دې سره په یو وخت، طالبانو وپلي چې له افغانستانه د امریکایي ځواکونو وتل د دوځې د موافقې په برخه کې عملي گام او هوکړې ته رسېدل دي.

د امریکا دفاع وزارت د مرغومي په ۲۶ مه نېټه اعلان وکړ چې په افغانستان کې ددغه هېواد د سرتېرو شمېر له ۲۰۰۱ کال وروسته تر ټولو ټیټې کچې ته رسېدلی او اوس په افغانستان کې د امریکایي پوځیانو شمېر ۲۵۰۰ تنه دی.

اخوا، د ملي امنیت شورا ویاند رحمت الله اندر د امریکا د دفاع وزارت له اعلان یوه ورځ وروسته وویل چې په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو زیاتوالی او کمښت پر جنګي وضعیت اغېز نه لري؛ ځکه اوسمهال د جګړې ۹۶ سلنه مشري او مدیریت د افغان امنیتي ځواکونو له خوا کېږي.

له بلې خوا، په قطر کې د طالبانو د سیاسي دفتر ویاند محمد نعیم پر خپله ټویټر پاڼه لیکلي چې له افغانستانه د لازياتو امریکایي پوځیانو وتل د دوځې موافقې د اجرا او هوکړې ته د

رسېدو په لار کې عملي گام دی.

د طالبانو د سیاسي دفتر ویاند ددغې موافقې اجرا د امریکا او افغانستان په گټه بولي. محمد نعیم د طالبانو له اړخه ډاډ ورکړی چې د دوځې هوکړې ته ژمن دي.

د امریکا دفاع وزارت د مرغومي په ۲۶ مه اعلان وکړ چې په افغانستان کې ددغه هېواد د پوځیانو شمېر ۲۵۰۰ ته را کم شوی دی.

د امریکا د دفاع سرپرست وزیر کریستوفر مېلر په یوه بیانیه کې وویل چې د دونالد ټرمپ د حکم له مخې، د اعلان شوي پروگرام پر بنسټ په افغانستان کې د امریکایي ځواکونو شمېر کم شوی دی.

د امریکا د دفاع سرپرست وزیر وايي چې د ۲۰۲۱ کال تر مې میاشتې پورې د امریکایي ځواکونو د بشپړ وتلو لپاره د پلانونې په لټه کې دی، خو د هغه په وینا د پوځیانو هر ډول وتل به شرایطو ته په پام سره عملي شي.

د امریکا او طالبانو د موافقې له مخې چې د تېر کال د کب په لسمه نېټه لاسلیک شوه، امریکایي ځواکونه به د روان زېږدیز کال تر مې میاشتې په بشپړه توګه له افغانستانه ووځي. د امریکایي پوځیانو د وتلو په بدل کې طالبانو ژمنه کړې چې له ترهګرو شبکو سره اړیکې پرې کوي او د افغانستان خاوره به د امریکا د گټو پر خلاف نه کارول کېږي.

افغانستان او د السوالوادور د سولې تړون درسونه

د ۱۹۸۰ زېږديز کال په مارچ کې ترور شو. دغه پېښه د خلکو او سياسيونو په غالب گومان، د واکمنې ډلې د لوبغاړو لخوا شوې وه.

له دې پېښې وروسته د هغوی ځيني کسان زنداني شول. له يوې لنډې مودې وروسته په څو مياشتو کې د (اف. ام. ال. ان) د فاربنودو ماريتي، ازادي غوښتونکې جبهې په نوم، د کينپالو افراطي چريکي ډلو، يو ائتلاف د کيوبا او فيدل کاسټرو په مستقيمي مداخلې سره جوړ شو. شوروي اتحاد چې له کيوبا سره يې همکاري لرله، د کينپالو افراطي چريکي خوځښتونو څخه يې ملاتړ اعلان کړ. د کينپالو افراطي ائتلاف له کوم ځنډ پرته، د وسلو او اطلاعاتو په ترلاسه کولو سره، د السوالوادور دولت پروراندې وسله وال بريد وکړ. تاوتريخوالي ډېر شو او د جگړې اور بل شو. دغې جگړې شاوخوا ۱۳ کاله دوام وکړ، چې په پايله کې يې له ۷۵ زره ډېر وگړي ووژل شول. ډېری قربانيان، د کليوالو سيمو مېشت ملکي وگړي و.

د کورنۍ جگړې پرمهال، پوځ څو ځله د ملکي وگړو په عامه وژنه لاس پورې کړ. د بشري حقونو نړيوالو بنسټونو بېلابېلو څېړنو او د امريکا د بهرنیو چارو وزارت ارزونو، د کليوالو په عاموژنه کې يې د السلوادور د پوځ د لوړ پوړو قوماندانانو لاس لرل تائيد کړل. دواړو لوريو د ماشومانو او ځوانانو له منځه يوځيان جلبول او هغو وگړو به چې له غړيتوبه انکار کاوه، تر بريدونو لاندې به راتلل. له بل پلوه د فاربنودو ماريتي آزادي غوښتونکې جبهې غړو په پراخ ډول د ملکي وگړو او مخالفينو ترور او تښتولو ته مخه کړه. همدارنگه دغې ډلې ددې هېواد د عامه ځايونو لکه؛ پلونو، برېښنا، کروندو او فابريکو په ويجاړولو سره د اقتصادي گوزار تگلاره عملي کړه. ددې ډلې غړو ددغه هېواد ۹۰ سلنه پلونه

◆ ليکنه: آسيه حمزه اي
◆ ژباړه: محمد عزيز پردیس

جنرال کارلوس هومبرتو رومرو په ۱۹۷۷ زېږديز کال کې په درغلی سره په ټاکنو کې د السوالوادور ولسمشر شو. هغه چې له کابو (۵۰) کلونو پوځي واکمنۍ وروسته واک ته ورسېد، د اقتصادي مخکښو څېرو له ملاتړه برخمن شو. ددې هېواد په لس گونو زره اوسېدونکو په تاوتريخوالي سره ددغو ټاکنو پر وړاندې پاڅون وکړ. په ورته وخت کې امريکايي چارواکو له رومرو وغوښتل چې له خپلو سياسي مخالفينو سره په سوله ييز ډول مخ ته لاړ شي او د ژر کېدونکو ټاکنو په ترسره کولو هوکړې ته ورسېږي؛ خو رومرو ونه منله. د ۱۹۷۹ د اکتوبر په ۱۵ مه، د السوالوادور د پوځي افسرانو اصلاح غوښتونکي ډلې غير وسله واله او نه بې وينې ټولې کودتا وکړه چې په پايله کې رومرو او د کابينې ډېری برخه يې له هېواده په تېښتې بريالي شول.

د السوالوادور، د مسيحي او سوسيال ډيموکرات گوندونو مشران او همدارنگه د اقتصادي او سوداگريزو فعالينو يو استازی د يوې لنډې مودې لپاره ددې هېواد له پوځي حکومت سره د يوځای کېدو په موخه راوبلل. له يوې مودې وروسته د امريکا د سفير، رابرټ وايټ په گډون د بېلابېلو څارونکو له لوري داسې وويل شول: «السوالوادور سوله ييز لوري ته برابر شوی دی»؛ خو نوي حکومت چې له يوه پلوه په پوځ او ټولنه کې د محدود ملاتړ لرونکی ؤ او له بلې خوا، د مديريت وړتيا يې نه لرله، له بې ثباتۍ سره مخ شو. په همدې ترتيب بياخپلې پاڅونونو راپورته شول او پوځي حکومت هم د پاڅون کوونکو په ځپلو لاس پورې کړ. داسې پېښه وشوه چې په حقيقت کې د السوالوادور د کورنيو جگړو پيل ؤ. د السوالوادور مذهبي مشر مونسینور اسکار رومرو،

د چاودېدونکو توکو په وسیله والوځول او له یو نیولې تر یو نیم میلیارده ډالره یې ددې هېواد اقتصاد ته زیانونه ورسول. په داسې حال کې چې امریکا د السوالوادر له دولت او پوځي ځواک څخه ملاتړ کاوه، نیکارګوا، کیوبا او شوروي د دولت مخالفو وسله والو یا همغه د فاربوندو ماریتي ازادې غوښتونکې جبهې ته وسلې ورکولې. شخړې او جګړې د السوالوادر ټولنې د ویجاړۍ، د بشري حقونو سرغړونې، د خلکو د بېځایه کېدو، د ناقانونه اعدامونو، د شاوخوا اته زره وګړو د لادرکه کېدو او له ۷۵ زرو زیاتو وګړو د مړینې لامل شوې.

د ۱۹۸۰ لسيزې په کلونو کې د فاربوندو ماریتي ازادې غوښتونکې جبهې ائتلافي ډلې او د السوالوادر دولت ترمنځ د سولې بهیر د رامنځته کېدو لپاره لومړنۍ هڅې وشوې، خو بريالۍ نه وې. په همغو ورځو کې پر یوې لويې غونډې برید د سولې مذاکرات په تپه ودرول. دوه اونۍ وروسته د کینیاله افراطي ایتلاف ډلې ترټولو لوی برید ترسره کړ او په دې سره نارامیو بیا زور واخیست. دغې ډلې د سختو بریدونو په پایله کې یو شمېر لوی ښارونه لکه، سانسلوادر، سان میګوئل او سانتانا و نیول.

د ۱۹۸۹ کال د نومبر په ۱۶ مه د السوالوادر پوځي ځواکونو په سانسلوادر کې د مرکزي امریکا پر پوهنتون برید وکړ او شپږ عیسوي پادریان او دوه ګډونوال یې ووژل. د ۱۹۸۹ کال په وروستیو کې تاوتریخوالي ونښوده چې د دواړو لوریو پوځي بریا ناشوني ده. پردې سربېره د شوروي اتحاد پرځېدل چې د فاربوندو ماریتي ازادې غوښتونکې جبهې ائتلافي ډلې ته یې وسلې یې ورکولې، ددغې ډلې پر فعالیتونو منفي اغېز وکړ او د السوالوادر دولت د مخالفو وسله والو د کمزورۍ سبب شو. له بل پلوه د امریکا دولت چې په ۱۹۸۰ لسيزه کې د سولې مذاکراتو لپاره د سیمه ییزو هڅو مخالف ؤ، په جدي توګه د کانګرس له لوري د مرستو د پرې کېدو له خطر سره مخ شو. د ۱۹۸۹ کال به دسمبر او د ۱۹۹۰ کال په لومړیو کې د السلوادرو دولت او

مخالفو وسله والو له ملګرو ملتونو غوښتنه وکړه چې د سولې مذاکراتو مشري وکړي.

د سولې مذاکرات او اساسي چوکاټونه

د ۱۹۹۰ کال په فبرورۍ او مارچ کې د ملګرو ملتونو استازي الوارو دوستو له دواړو لوریو سره همکاري وکړه، خو په پیل کې د مذاکراتو لپاره یوه کړنلاره ترتیب کړې. د همغه کال په اپرېل کې د سولې مذاکراتو لپاره د څلورو اصلي موخو په لرلو سره یوه طرحه اعلان شوه چې څلور برخې یې لرلې «د وسله والو بریدونو پای ته رسول»، «د السوالوادر د دموکراتیک جوړونې دودول»، «بشري حقونو ته د درناوي تضمین» او «د ټولنې بیا یووالی». له هغې وروسته د مذاکراتو لپاره د هوکړې دوه پړاوونه رامنځته شول. لومړی پړاو سیاسي هوکړه وه چې څو موضوعات پکې شامل ؤ لکه، وسله وال پوځ، بشري حقونه، د اساسي قانون اصلاحات، قضایي او ټاکنیز اصلاحات، اقتصادي اصلاحات او اوربند، چې ټول دغه موارد د ملګرو ملتونو له لوري ومنل شول. د مذاکراتو په دویم پړاو کې د تړونیک بندونه عملي شول او د السوالوادر په سیاسي، ټولنیز او فرهنگي ژوند کې د مخالفو جګړه مارو د بیا یو ځای کولو طرحه عملي شوه.

څو میاشتې وروسته دواړه لوري د «مکسیکو تړونیک» تر عنوان لاندې د اصلاحاتو پر یوې کڅوړې سره سلا شول چې «د وسله والو ځواکونو اصلاح»، «له وسله وال پوځه جلا، د ملي مدني خپلواکو پولیسو رامنځته کول»، «د سترې محکمې د قاضیانو د ټاکلو لپاره نوی میکانیزم» او همدارنګه «د کورنۍ جګړې په اوږدو کې د ترټولو تازه تاوتریخوالي ګامونو په اړه د حقیقت موندونکي کمپسیون جوړول» یې ترټولو مهم بندونه ؤ.

سره له دې چې له هوکړې څو میاشتې تېرې شوې وې، خو بیا هم د دواړو لوریو لخوا تاوتریخوالي دوام درلود. د تاوتریخوالي دغه دوام ددې سبب شو چې د منځګړي په توګه د ملګرو ملتونو رول نور هم ډېر شي. خبرواترو دوام درلود، خو د پرمختګ څه پکې

نه ترسترگو کېدل.

د مکسیکو تړون له لاسلیکولو وروسته د تلپاتې سولې د ټیکو او په السوالوادر کې د تاوتریخوالي د پای ته رسېدو لپاره یوه بل تړونلیک تنظیم شو. د ۱۹۹۱ کال په سپټمبر کې د کینیالو افراطي چریکي ډلو ائتلاف او د السوالوادر دولت په نیویارک کې د ملگرو ملتونو په مرکز کې سره ولیدل او هلته یې د «نیویارک تړون» لاسلیک کړ. په دغه تړون کې لاندې برخې شاملې وې: «د السوالوادر د واکمنۍ د دفاع په اړه د وسله والو ځواکونو د ماموریت لپاره نوی تعریف»، «د نویو ملي پولیسو رامنځته کول»، «د هغو کوچنیو کروندگرو لپاره چې زمکې نلري، له ۲۴۵ هکتاره لویو زمکو څخه گټه اخیستل» او «له سیاسي تړونلیکونو څارنه او د سولې د ټیکو لپاره د ملي کمېسیون رامنځته کول».

د ۱۹۹۱ کال د نومبر په ۱۶ مه، د کینیالو افراطي چریکي ډلو ائتلاف په رسمي توگه د خپلو فعالیتونو د درېدو خبر ورکړ او د ۱۹۹۲ کال د جنورۍ په ۱۶ مه د السوالوادر دولت او د دولت مخالفو وسله والو د «د چاپولټیک تړونلیک» تر عنوان لاندې د سولې بل تړون لاسلیک کړ او اوربند په رسمي توگه عملي بڼه غوره کړه.

د نړیوالو لوبغاړو رول

نړیوالو لوبغاړو د السوالوادر د سولې په مذاکراتو او هم د هغه د اصلاحاتو په پلي کېدو کې اساسي رول درلود. د السوالوادر لپاره د خبرواترو د آسانتیاو د برابرولو او د سولې د ټیکو لپاره د سولې د څارونکي په توگه د ملگرو ملتونو رول د اهمیت وړ ؤ.

له بل پلوه کاتولیک کلیسا هم د السوالوادر د سولې په بهیر کې د پام وړ رول درلود. د څو کلونو جگړو په ترڅ کې، کلیسا د څو ناستو کوربه توب وکړ او په ناستو کې یې گډون وکړ. په داسې حال کې چې کاتولیک کلیسا رسمي منځگړې نه وه، خو اخلاقي واک یې د اړخونو ترمنځ د سولې خبرواترو په بریالي کېدو کې مهم رول درلود.

پایله

د سولې مذاکراتو اصلي موخه هغې جگړې ته د پای ټکی ایښودل ؤ چې پکې له ۷۵ زرو زیات وگړي چې ډېری یې ملکي وگړي و، ووژل شول. په دغو وختونو کې په سلهاوو زره وگړي بېخایه او له خپلو اصلي سیمو کېدوال شول او ملي اقتصادي بنسټونو ته سخت زیان ورسېده. په همدې اساس مذاکرات بریالي ؤ.

په السوالوادر کې سیاست غیر پوځي شو او تر ډېره دغه بهیر اوس هم روان دی. امنیتي ځواکونه اصلاح او د بشري حقونو سرغړونکو ته سزا ورکړل شوه او د ښاروالۍ، قانون جوړونې او ولسمشریزې ټاکنې په وخت او پوره روښتیا ترسره شوې. همدارنگه په السوالوادر کې د سولې له ټینګښت وروسته بشري حقونه او نور حقونه جدي ونیول شول.

د سولې تړون دواړو لوریو ته یوه بشپړه سیاسي لاره پرانیسته څو د هغه په اساس گډې گټې د ایډیولوژیک جوړجاړي له لارې وپېژني. البته باید وویل شي چې سیاسي حل لارو دواړه لوري دې ته نه مجبورول چې اساسي اقتصادي اختلافات حل کړي، په همدې اساس یو سیاسي خنډ په السوالوادر کې د اقتصادي ودې د ځورتیا لامل شوی.

د السوالوادر د سولې په بهیر کې مهم گامونه

د ملگرو ملتونو منځگړیتوب د مذاکراتو د بریالیتوب اصلي لامل ؤ. بې له شکه چې منځگړي (درېیمگړي او بېرې)، دواړه مذاکره کوونکي پلاوي دې ته اړ کړل چې د وسلې اېښودلو لپاره معتبرې ژمنې وکړي یا د کینیالو مخالفینو او دولت مشرانو ترمنځ د باور فضا رامنځته کړي. ځواک لرونکو مشرانو او منځگړو د سولې مذاکراتو د پیلولو او پایلې ته د رسېدو لپاره د دواړو لوریو په هڅولو کې رغنده رول او اغېز لرله.

د ملگرو ملتونو له رسمي منځگړتوبه ورهاخوا، کاتولیک کلیسا د غیر رسمي آسان چارې په توگه د کینیالو افراطي مخالفینو او د السوالوادر دولت ترمنځ په مذاکراتو کې مهم رول ولوباوه. د مکسیکو او وینزویلا په څېر نورو هېوادونو د مذاکراتو په اوږدو کې د ناستو په کوربه توب سره له دې بهیره ملاتړ کړی دی.

د سولې په بهیر کې حل لارو د السوالوادر دولت او د کینیالو مخالفینو غوښتنو پورې تړاو درلود؛ خو په دغه بهیر کې د نورو نادولتي، کرنیزو، کارگري او مذهبي بنسټونو ونډه چې په مستقیمه توگه د جگړې تر اغېز لاندې ؤ هم د پام وړ ؤ. په پایله کې د سولې د تړون په کېدو سره د ډېر شمېر ملکي وگړو غوښتنې چې د شخړو پرمهال زیانمن شوي و، تر یوه بریده لیرې شوې.

د سولې په تړون کې ځیني اصلاحات او موارد له تمې مخکې پلي شول او ځیني نورو یې په بشپړ ډول عملي بڼه خپله نه کړه.

د افغانستان لپاره د السوالوادر د سولې لارښوونې

د سولې تړون د عملي کېدو لپاره د درېیمگړي یا ثالث شخص شتون اړین دی، لکه د السوالوادر لپاره د ملگرو ملتونو منځگړیتوب. د طالبانو د سیاسي یو ځای کېدو میکانیزم، په ځانگړي ډول د ټولنې په کچه، باید په دې شرط مطرح شي چې د قربانیانو لپاره عدالت پلی شي. همدارنگه د ښځو او قومي لږکیو اساسي حقونه باید له پامه ونه غورځول شي. د سولې په بهیر کې د افغانستان د ټولو مذهبونو او قومونو ونډه او گډون د اهمیت وړ دی.

مهم ټکی دادی چې په السوالوادر کې تقلبي ټاکنې او د حکومت نه مشروعیت، ددې هېواد د کورنیو جگړو د پیلېدو اغېز لرونکی لامل ؤ. په همدې اساس ویلی شو چې په افغانستان کې د دولت د مشروعیت کچه د سولې د عمر پر اوږدوالي اغېز لري.

د سولې په بهیر کې د دین «جوړوونکی» رول د اهمیت وړ دی. لکه څرنگه چې د السوالوادر د سولې په بهیر کې کلیسا مهم رول ولوباوه. تر ټولو مهمه موضوع خلکو ته د خدمتونو په وړاندې کولو کې انډول په پام کې نیول او د هغوی د رضایت ترلاسه کول دي.

سوله هغه وخت شونې ده چې تبعیض له منځه ولاړ شي. همدارنگه په جگړه خپلو سیمو کې روغتیايي خدمتونه، اقتصادي فرصتونه او د امنیت ټینګښت، په مساوي توگه ماشومانو، ځوانانو، ښځو او نارینه وو ته د زده کړې د لاسرسی فرصت برابرول هغه اساسي خدمتونه دي چې باید برابر شي.

سرچینه: د نړیوالو او ستراتیژیکو مطالعاتو مرکز

د افغانستان زعفرانو لومړی ځای خپل کړ

♦ م. ظریف صمیم

د صنعت او سوداګرۍ وزارت اعلان کړې چې د افغانستان زعفران د نړۍ په کچه تر ټولو ښه کیفیت لرونکي وبلل شول. ددغه وزارت په وینا، د افغانستان زعفران په ۲۰۲۱ میلادي کال کې د اروپایي ټولنې د ذایقې انستیتوت د درېیو طلايي ستورو لومړۍ جایزه ترلاسه کړې ده.

د صنعت او سوداګرۍ وزارت ویاند فواد احمدي ۸ صبح ته وویل چې دا جایزه د افغانستان په استازیتوب کیهان زعفران کرنیز شرکت ته ورکړل شوه.

د هغه په وینا، د اروپایي ټولنې د ذایقې نړیوال انستیتوت په بروکسل ښار کې دی او په نړیواله کچه د خوراکي محصولاتو د خوند او کیفیت په برخه کې یو معتبر نړیوال بنسټ ګڼل کېږي. د هغه په وینا، د نوموړي بنسټ د درېیو طلايي ستورو جایزه له نړیوال اعتباره برخمنه ده.

احمدي وايي چې په ۲۰۲۱ زېږديز کال کې د افغانستان زعفرانو ته د عالي طبيعي کیفیت له امله ددغه بنسټ جایزه کیهان کرنیز شرکت ته ورکړل شوه.

د صنعت او سوداګرۍ وزارت ویاند زیاته کړه چې کیهان کرنیز شرکت د ذایقې د نړیوال انستیتوت د طلايي ستورو جایزې په اخیستو سره له دې وروسته کولی شي پر خپلو محصولاتو ددغه بنسټ نښان ولګوي او په نړیواله کچه یې وکاروي.

د ذایقې یا خوند د آزمویني نړیوال انستیتوت په ۲۰۰۳ کال کې په بروکسل ښار کې جوړ شوی او له هغه وخت راهیسې هر کال د سلګونه ډوله خوراکي توکو خوند آزمويي.

په کابل کې دوه ښځینه قاضیانې ترور شوې

♦ د ۸ صبح پښتو مجله

ستره محکمه تاييدوي چې دوي ښځينه قاضيانو د مرغومي په ۲۸ مه نېټه په کابل کې د ناپېژانده وسله والو په برید کې ووژل شوې.

د سترې محکمې ویاند احمد فهیم قویم، ۸ صبح ته وویل چې په دغه برید کې دوي ښځينه قاضيانې ووژل شوې او موټر چلونکې یې ټپي شوی دی.

د کابل د امنیه قوماندانۍ ویاند فردوس فرامرز هم وايي چې دا پېښه د یکشنبې ورځې سهار مهال د کابل په قلعه فتح الله سیمه کې وشوه.

هغه زیاته کړه چې ناپېژانده وسله والو د دغو قاضیانو پر موټر برید وکړ.

تراوسه کوم کس یا ډلې ددې برید مسوولیت نه دی منلی. د کابل پولیس وايي تراوسه د برید عاملین نه دي نیول شوي او په دې اړه دوی څېړنې روانې دي.

په وروستیو ورځو کې په کابل کې هدفې وژنې زیاتې شوې دي.

که څه هم د ډېری دغو بریدونو مسوولیت څوک پر غاړه نه اخلي، خو افغان امنیتي چارواکي طالبان ددغو پېښو مسوول بولي.

لنډې

په صورت روغ درته ښکارېږم
لکه غنم د زړه په سر چاودلی یمه

په غټو سترگو دې مین شوم
ځکه مې غټې غټې اوښکې په مخ ځینه

په غم کې ستا نه کمه نه یم
لېونۍ نه یم چې به کلي خبرومه

په کشمالو کې مې حلال کړئ
چې جنازه مې ښاپېری اوچتوینه

په کوڅه تېر شوم گناهگار شوم
شرنگار یې خېږي زولنې راته راوړینه

په کوژدن شوې مټین مه شي
ته به ولاړ یې دا به بل ته ودوینه

په مرگ به مرم پاتې به نشم
گور ته به یوسم ستا رټلي ځوابونه

په لاره تلې مخ دې راستون کړ
د ظالم لورې په گولۍ دې وويستمه

په لښتي ټوپ کړه بیا راټوپ کړه
چې د اوربل روپۍ دې گډې وډې کړمه

په ما دې ځوانه ځوانې اور کړه
په تا دې اور شي د همزولو مجلسونه

په ما دې کړې څه بلا ده
چې دې د در خاورې په جیب کې گرځومه

په مخ دې شړک د زلفو را کړ
ځکه مې اوښکې له ملالو سترگو ځینه

ادبي ورسو

نه مې ستا دا نړۍ شونډې دي پکار
نه دا زلفې دي ول ول لکه ښامار

نه د بتې په شان دنگه غړۍ غواړم
نرگسې سترگې نه ډکې د خمار

نه غاښونه دي لعلونه د عدن
نه اننگي غټ سره سره لکه انار

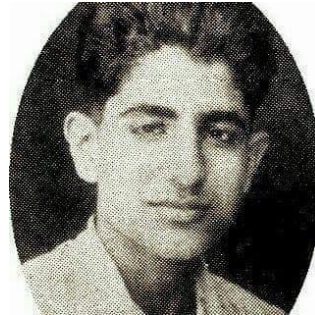
نه پستي د سریندې په شان خېږي
نه وجود لکه د سر وي وضعدار

خو یو شی راته راوښیه دلبره
د لاله په شان زړگی غواړم داغدار

یو دوه اوښکې چې د غم او محبت وي
په لکونو په لعلونه ترې کړم زار

غني خان:

داز ما اولنی شعر دی چې د ۱۴ کلنۍ په عمر کې لیکل شوی دی
جولایي ۱۹۲۹ / کتاب: پلوشې

◆ ليکوال خېرنوال عبدالغفور ليوال

خلکو ورغړ کړل : خپل بوتان ساتو، دين مو په خطر کې دی!
بېرسري وخنډل : ايا ستاسو خدای خپل دين نه شي ساتلای؟ که دين
د خدای گڼی نو تاسو څوک ياست چې هغه به وساتي؟ ريښتيا خو دا
ده چې ستاسو د نفسونو بوتانو ته خطر پېښ دی!
اې خلکو! تاسو پر خپل دين ځان نه دی پوهولای، بلکې تاسو پر دين
غيرت کوئ!

دين باور دی او باور له پوهې څخه پيدا کيږي! دين ستاسو تر غيرت
ډېر، ستاسو د زړه او ذهن روښانېدو ته اړ دی. پر دين د خپلو خلکو ويني
مه بهوئ، پر دين خپل تياره زړونه روښانه کړئ!
تر دې وروسته بېرسري او مريد دواړه له معبد څخه ووتل.
د راهب له سترگو څخه يوه رڼه اوښکه را ورغړېده او خلکو ته يې وويل:
د نن ورځې موعظه همدا وه!

پر کلي ورننوتل، وبا گډه وه، د ماشومانو لويه هديره جوړه وه، مشران
ولرې او تندې پسې اخيستې وو، وبالي وچې وې، کليوالو يو د بل غوښې
خوړلې او زورورو د کمزوريو پر وينو خپله تنده ماتوله.
چې اذان به وشو، کليوال به ډلې ډلې پنگ جومات ته ننوتل، اوږده
اوږده لمونځونه به يې وکړل، ډېره شيبه به يې لاسونه لپه نيولي وو: له
خدای (ج) څخه يې په ويالو او چينو کې اوبه، ښېرازي، سوله او يووالی
غوښته، د وبا له شره يې د خلاصون دعا گانې کولې.

مريد بېرسري وپوښت: ولې د دوی دوعا گانې نه قبلېږي؟
بېرسري د وچې وبالي بهير وڅاره، تر غره پورې يې نظر وگانده او ځواب
يې ورکړ.

دا وباله تر دې غره هاخوا له يوه بند څخه را بېله شوې ده، اوس بند
نرېدلی دی او سربند څټو بند کړی دی، لوی خدای (ج) دې خلکو ته
لاس او پښې بښلي، چې ولاړ شي سربند پاک کړي او بند ورغوي، په
وچو ويالو کې به اوبه راشي، غنم به شنه او وبا به ورکه شي.
خو مريد قانع نه شو: ما د دعا د اجابت پوښتنه وکړه.

پېر وويل: همدا (هڅه) د دوی د دعا اجابت دی!

پر يوه کلي ورپېښ شول، چې خلک يې د گاونډيو کليو له بدماشانو
څخه په تنگ ول، گاونډيو کليو د دوی اوبه ورڅخه گرځولې وې، په چينو
کې يې ورته ډيرې اچولې وې، د دوی د کلي غواگانې او پيورې وزې
يې ورڅخه په زوره وړلې، پادوانان او شپانه يې وروژل او ژوندۍ رمې يې
ورڅخه وړلې، د دې کلي کښتونه يې تر پښو لاندې کول او درمندونو ته
يې اور اچاوه، کليوال د گاونډيو کليو له بدماشانو خورا پازاب وو. مريد له
پير څخه وپوښتل:

ولې کليوال د گاونډيو بدماشانو څه چاره نه کوي؟

بېرسري وخنډل:

د دې بدمرغه کلي ملکاتو او اخوندانو د گاونډيو کليو بدماشانو ته خپلې
لونې ور واده کړي دي، دوی په گاونډيو کليو کې کورونه او خپلخانې
لري، ملکات وايي د گاونډيو پيران او زيارتونه زورور دي. نو ځکه يې
دهغوی بدماشانو ته لورگانې ورکړې دي. د بدماشانو ناروا ته غريب
شپانه او خوار کليوال يوازې پاتې دي.

نېکتايي = ډېموکراسي!!!

◆ طنز: م. ظريف صميم

هر اولس د هغه په کلتور او دودونو پېژندل کېږي. زموږ گران
هېواد افغانستان لرغونی تاريخ، بډايه کلتور او ځانگړی هویت
لري چې تل په نړۍ کې د افغانانو د برم او عزمت بېلگه و، خو له
بده مرغه د تاريخ په اوږدو کې پرديو زموږ پر گران هېواد د پوځي
يرغل ترڅنگ کلتوري يرغل هم کړی چې د دا ډول يرغل پايلو بيا
تر لس گونو کلونو دوام کړی او په خواشينۍ سره بايد ووايو له دې
امله چې په افغانستان کې د پوهې او زده کړې کچه ډېره ټيټه ده
نو د پرديو دغو کلتوري يرغلونو د هغوی په خوښه پايلې لرلې دي.
په څو تېرو کلونو کې په افغانستان کې د طالبانو د حکومت له
پنځېدو او د بهرنيو ځواکونو په ملگرتيا د نوي نظام د رامنځته کېدو
له هماغه لومړيو ورځو څخه کلتوري يرغل هم په پراخه توگه پيل
او د هېواد تر گوټ گوټ يې په چټکۍ سره جرړې وغځولې اکثره
خلکو په تېره بيا د کابل او نورو لويو ښارونو اوسېدونکو ځوانانو او
آن سپين ږيرو د ډېموکراسۍ د نغاړې په اوږدو سره په يو هېر
ږيرې وڅرېلې چا به چې په ټول ژوند کې سر نه و سرتور کړی
لونگۍ او خولۍ يې ايسته وغورځولې درېشۍ يې وکړې او تر ټولو
مهمه دا چې نېکتايي گانې يې هم تر ستوني تاو کړې چا به چې
د يوه وخت ډوډۍ هم په سختۍ پيدا کوله خو تلویزيون، ويډيو
او آن سپورمکۍ نيونکې دستگاه (دېش آتنن) يې واخيستل او په
دې لاره کې اوس هم په خورا درز سره سيالی روانې دي او په
اصطلاح ډېموکراسي امتحانوي او هغه څوک چې د ډېموکراسۍ
له دې کاروانه شاته پاتې وي هغه نو بيا وروسته پاتې او ځانونه
رون اندي بولي.

دې همدې څو ورځو مخکې خبره ده زه چې له نږدې يو نيم کال
وروسته له بهره د خپلو خپلوانو ليدو ته افغانستان ته تللی وم او
هلته مې د پاتې کېدو په موده کې خپلې ملي جامې آغوستې
خو ځله به چې کوم حکومتي دفتر ته ولاړم کله به چې په دروازه
ورنوتم چا به چې درېشۍ آغوستې او نېکتايي تړلې وه هېچا به
ترې پوښتنه هم نه کوله او نېغ به د ننوتلو اجازه ورکول کېده، خو
زه به د دروازې ساتونکي لومړی ودرولم او له ډېرو پوښتنو گروېږنو
وروسته به يې زما نوم د پلار نوم او لنډه دا چې نور اړوند مالومات
چې زړه به يې غوښتل په يوه کتاب کې وليکل او وروسته به چې
ودانۍ ته ننوتم هر چا به برگ برگ راته کتل زه به په ځان کې
ولگېدم چې ولې ټولو په ما کې سترگې ښخې کړې خو په لومړي
سر کې به زما ډېر دې ټکي ته پام نه و، خو وروسته بيا پوه شوم
چې ما ته د هر چا په ځيره کتو علت زما ملي جامې دي. آن
په يوه دفتر کې د هغه کارکوونکو زما د قانوني کار له کولو ډډه
وکړه، سبا مې چې يو بل ملگري چې درېشۍ يې آغوستې او
ښه کش نېکتايي يې تړلې وه هلته راسره بوتې سمدستي هماغه
پروني مامور په پارسي ورته وويل (امر کو بيار) زما ملگري زما
پاڼه ورکړه بې له دې چې کومه خبره پکې وکړي لاسليک يې کړه
او په ډېر درناوي يې بېرته زما ملگري ته ورکړه له نوموړي دفتره
په راوتو سره زما ملگري مخ راواړاوه او وېي ويل: زوروه ډېموکراسي
ده نن سبا درېشۍ او نېکتايي هر کار کوي.

د رسنيو، مدني او بشري حقونو د فعالينو ترور د افغانستان د حال او راتلونکي لپاره خطر دی

♦ د ډيالوگ او پرمختگ ملي مرکز ليدلوری

په تېرو دوو لسيزو کې په افغانستان کې د بيان آزادي او مدني ټولني له ودې څخه تر ټولو ملموس بل څه نه و. هغه دوه لاسته راوړنې چې فعالين او کارکوونکي يې په دې ورځو کې د هغې وژنو او تاوتریخوالي له څپې سره مخ دي. په افغانستان کې د خبريالانو او مدني ټولنو غړو او همداراز د بشري حقونو فعالينو ترور څه نوې خبره نه ده، خو په تېر يوه کال کې په پرلپسې توگه د دې خلکو هغې او عمدي وژنې بې مخينې دي.

د بې پولې خبريالانو بنسټ د وروستيو شمېرو له مخې په تېر ۲۰۲۰ زېږديز کال کې په ټوله نړۍ کې ۵۰ خبريالان وژل شوي دي. په افغانستان کې د خبريالانو ملاتړو بنسټونو راپور ورکړی دی چې په روان کال کې ۲۰ خبريالان ترور شوي دي؛ يعنې په ۲۰۲۰ کال کې د نړۍ ۴۰ سلنه وژل شوي خبريالان په افغانستان کې د

♦ جگړې قرباني او ترور شوي دي.

په وروستيو کلونو کې، د داسې پېښو له ترسره کېدو وروسته د مختلفو ترورونو مسووليت د يوې ترهگرې ډلې لخوا منل کېده، خو اوس دغه هغې وژنې په چوپتيا او مرموز ډول ترسره کېږي.

د افغانستان حکومت او ناټو دواړه د دغو پېښو لاملين طالبان گڼي خو طالبان دغه ادعا ردوي. د داسې وضعيت په اړه، په وروستيو ورځو کې په افغانستان کې ترټولو اساسي پوښتنه دا ده چې کوم کسان او د څه موخې په درلودو سره د خبريالانو، د بشري حقونو فعالينو او د مدني ټولني غړو له وژنو گټه پورته کوي. داسې انگرېل کېږي چې وسله والې ډلې د خبريالانو، مدني ټولني غړو، بشري حقونو او د ښځو فعالينو په هغې وژنو سره مختلفې موخې تعقيبوي.

په داسې مهمو شرايطو کې د دې هغې وژنو دوام د دې

لامل شوی چې د افغانستان ډېری چارواکي دې پایلې ته ورسېږي چې طالبان د دې ترورونه لاملین دي او له دغو ترورونه یې موخه دا ده چې وکولی شي د سولې په مذاکراتو کې د خپلو امتیازاتو اخیستلو دریځ غښتلی کړي، البته په تېرو وختونو کې طالبانو پر رسنیو او خبریالانو بریدونه کول او د هغوی د وژنو مسوولیت به یې هم په غاړه اخیسته.

د تاوتریخوالي او بیان ازادۍ، فکر او نظریې پلویانو په نښه کولو سره هڅه کېږي چې ډار او وېره ډېره شي او په اوسنۍ واکمنې ټولنه او د حکومت پروړاندې د عامه افکارو د بې باورۍ د فضا سیوری لا هم پسې وغورځېږي. د رسنیو او بشري حقونو فعالین ډېری یې لوستي او په ملي او سیمه ییزه کچه پېژندل شوي دي، په همدې اساس د هغوی وژل د افغانستان ټولنه په اونیو اونیو اغېزمنوي او د دې سبب کېږي چې عامه فکرونه او د افغانستان حکومت تر فشار لاندې راولي او په دولتي بنسټونو باور له ننگونو سره مخ او کمزوری یې کړي. طبیعي ده چې په داسې شرایطو کې پر حکومت باندې د عمومي افکارو فشار، د افغانستان دولت د مخالفینو په ګټه دی. دغه ستراتیژي په حقیقت کې کله ناکله د ښارونو پر مرکزونو له لویو چاودنو او ځان وژونکو بریدونو څخه هم د حکومت مخالفینو ته ګټوره تمامېږي. د جګړو تاریخ نښي چې رسنیو د بېلابېلو بهیرونو په ګټه د عامه افکارو په بدلولو کې پراخ رول لرلی دی. په حقیقت کې بنسټیزې ډلې له رسنیو او مدني ټولنې پرته په اسانۍ سره کولی شي چې خپلو غوښتنو ته ورسېږي. ټولنه له رسنیو پرته له موجوده واقعیتونو څخه واټن اخلي. له دغو پېښو وروسته ځینو خبریالانو او مدني فعالینو افغانستان پرېښود. ځینو رسنیو د طالبانو او نورو ډلو پر کړنو نقد د حد اقل کچې ته رسولی دی. ځینو رسنیو په خپلو نشراتو کې کموالی راوستی دی. حتی د ټولنیزو رسنیو یو شمېر فعالینو خپل فعالیتونه درولي او یا یې کم کړي دي او ځینې بیا د ترهګرۍ لپاره په اګاهانه او غیر اګاهانه توګه تبلیغاتي دستګاوې ګرځېدلې دي. دغه ټول موارد د هغو ډلو په ګټه دي چې د روښنایۍ او د عامه اذهانو له ودې وېره لري. وېره دا ده چې له دغو وژنو څخه زېږېدونکې وحشت رسنۍ دې ته اړ کوي چې خودسانسوري وکړي او دا هغه څه دي چې ترهګر یې خپلو موخو ته د رسېدو پروړاندې وروستی خنډ ګڼي. داسې ښکاري چې طالبان عامه ذهنونه په افغانستان کې د دوحې له مذاکراتو وروسته د خپل سیاسي حضور پروړاندې یوازینی خنډ ګڼي. د دغه غږ غلي کېدل د دې سبب ګرځي چې ترهګر د هغو څېرو په وژلو کې لا هم مخکې لاړ شي چې پر عامه ذهنونو اغېزمنې دي. په افغانستان کې د بشري حقونو فعالیت د بنسټپاله بهیرونو د مخالفت له امله ستونزمن کار دی. د ترهګریزو،

فاسدو او زورواکو ډلو پروړاندې رسنیز فعالیت پرته له شکه یو ترټولو خطرناکه کسب دی. طالبان د خپل سیاسي مشروعیت او تفکر پروړاندې مدني او رسنیز فعالیتونه ترټولو لویه ننگونه ګڼي. د دې ډلې تاریخ نښي چې هغوی له خپل غږ پرته د هر غږ د غلي کولو په لټه کې و. دوی په دغو وژنو سره غواړي چې افغانستان بیا ځلې بې غږه کړي څو بېرته راتګ ته یې زمینه برابره شي او د افغانستان له ټولنې، کلتور، دین او سیاست څخه د طالبانو روایت، یوازینی روایت واوسي.

په داسې وضعیت کې له هر وخت څخه ډېر:

لومړی، د افغانستان حکومت د دې برخې د فعالینو د امنیت د ټینګښت لپاره لوی مکلفیت لري. په تېرو دوو لسیزو کې د حکومت او د افغانستان د خلکو ترټولو لویو لاسته راوړنو څخه ساتنه کولی شي چې د افغانانو په منځ کې په راتلونکې کې ولسواکۍ او ازادۍ ته هیله، ژوندۍ وساتي. مدني او د خپلواکو رسنیو فعالیتونه د خلکو د عامه پوهاوي او د ټولنې د پرمختګ ترټولو مهم وسایل دي.

دویم، رسنیز او مدني بنسټونه په یووالي، همغږۍ، همکارۍ او لازمو امکاناتو باندې کولی شي چې په احتیاط سره له دغه ستونزمن او تاریخي پړاو نه یوازې دا چې په سلامت ډول تېر شي، بلکې په پوره غښتلتیا سره نوي پړاو ته دننه شي او لوی مسوولیتونه په غاړه واخلي. دغه چاره کولی شي چې د دغو بنسټونو له وپشلو، خودسانسورۍ او کمزورۍ مخنیوی وکړي.

درېیم، د نړیوالو بشردوستانه قوانینو پر بنسټ د مذاکره کوونکي د یو اړخ په توګه طالبان مستقیم او غیر مستقیم مسوولیتونه لري چې باید ورته ځواب ویوونکي واوسي. هرکله که دغه ډله د ترورونو د څپې ترشا لاس ونلري، نو له کلیاتو او فرصت طلبۍ څخه دې تېره شي او د افغانستان خلکو ته دې وضاحت ورکړي.

او بالاخره نړیواله ټولنه او د بشري حقونو مدافع بنسټونه او خبریالان باید دغه موضوع د خپلو نړیوالو هڅو سرټکي وګرځوي او په تمامه معنی د دغو بریدونو د پای ته رسېدو لپاره لاس پکار شي. همدارنګه د نړیوالو محکمو له لوري په دغو پېښو کې د ښکېلو کسانو د دوسیو تعقیبول کولی شي چې د عدالت په پلي کولو کې اغېزمن ثابت شي.

د بیان ازادۍ ساتنه، بشري حقونو او ولسواکۍ ته درناوی له خپلواکو رسنیو او خبریالانو پرته ناشوني دي. په همدې ترتیب د مدني فعالینو په نشتون کې نشو کولی چې د مدني فعالیتونو تمه ولرو. د بشري حقونو د فعالینو په نشتون کې له بشري حقونو ساتنه له خطر سره مخ کېږي. له دې پړاو څخه په سالمه توګه د تېرېدو لپاره همکاري او همغږي زموږ د هر یوه ملي او ایماني دنده ده.

ماتېدونکي جبر

(لومړۍ برخه)

پر وړاندې له حقارته ډک فرهنگ زموږ دوه نسلونه له يوه سالم او بافرهنگه تربیته بې برخې کړل. بې منطقه نارینه محوره غیرت زموږ ولس له یو نه ختمیدونکي ټولنیز کرکېچ سره مخ کړ او زموږ دایمي، خو نه تجدید کیدونکي قبایلي او دودیز فکر، زموږ ټولنه له هر اړخیز کرکېچ سره لاس او گریوان کړه، زموږ روڼ اندي خو ډارن شعور ټولنه لا زیات ترینګلي لوري ته روانه کړه. موږ له یوه پلوه هره ورځ په فردي ډول وژل کېږو او له بله پلوه په ټولیز ډول د خپلو نیمګړتیاوو له امله لا پسې له یوې دایمي بې غورۍ سره مخ کېږو.

موږ خپلو انفرادي تیروتنو له دوامداره ټولیزو تیروتنو سره مخ کړي یوو چې له امله یې موږ په اقتصادي، امنیتي او ټولنیز ډګر کې له کنگلتیا سره لاس تر گریوان یو. موږ د خپلو پرلپسې تیروتنو له امله، لا زیات پسې غافل کېږو او د نهیلي خوا ته روان یو! دا مایوسي مو له یو داسې ډار سره مخامخ کوي چې له انفرادیت څخه پیل او وروسته په یو عمومي ډار پای ته رسېږي. دا ډار موږ وحشت، تشدد او انتحار ته هڅوي.

همدا علت دی چې موږ له یوه داسې وضعیت سره مخ کېږو چې د جبر هر ډول ظلم او ناخوالې پر موږ په اجباري توګه مني، موږ ګام پر ګام د مسایلو د حل په موخه له ورخطایۍ سره مخ کېږو او د حالاتو د درک لپاره له یو غلط سنګش څخه کار اخلو. د رهبرۍ پیژندنې، ټاکلي او عمومي ولسي انسجام په برخه کې له بېلابېلو ستونزو سره مخ یو، د وضعیت ناسم درک مو لا زیات پېچلي وضعیت ته تېل وهي.

د هرې ورځې په تېریدو زموږ ملي او نړیوال ارزښتونه تر پښو لاندې کېږي، د خپلو وګړو ترمنځ د نه انسجام له امله پرډیو ته هم بې ارزښته کېږو، موږ هم هر سم ناسم کار ته په ناسمه سترګه یا د

پنځوس، شپېته کاله مخکې افغانستان هره شپه دوه نیم لکه بهرني سیلانیان لرل چې پرته له ډاره به یې د افغانستان له بنایسته طبیعت خوند اخیست، د هند هنرمندانو به په کلاسیکه موسیقۍ کې د خپلې بریا سند له کابله تائیداوه، د اسیا په کچه له عصري لیبونو څخه یو د کمپیوټر لیب په کابل کې رامنځته شو، کابل پوهنتون له څلوېښتو زیاتو هېوادونو محصلونو ته د درس زمینه مساعده کړې وه، د کابل پولیتخنیک پوهنتون د معنوي تغذیې ترڅنګ، د ظرفیتونو جوړولو په برخه کې اړین رول لوباوه او هغه مهال افغانستان له نړۍ سره تر ټولو ښه روابط لرل.

◆ لیکوال: په ترکمنستان کې د افغانستان سفیر، خان ولي بشرمل

یو وطني مثل دی؛ که میرونه غرونه دي ښځې اړمونه دي، یعنی د نارینه او ښځینه بشري ځواک که له یوې خوا له یو بل سره تړلی دی له بله پلوه له یو بل نه علاوه نیمګړی هم دی.

په یوه بشري ټولنه کې د دوی ګډ کار د یو ستر بدلون لامل کیدای شي، خو له بده مرغه تېرو تپل شویو پرډیو جګړو زموږ عامه بشري ځواک وځاپه، زموږ اداري ظرفیتونه یې په بېرحمانه ډول له منځه یوړل، افراطیت او تاوتریخوالی تر آسمانه ورسېدل، عامه ذهنیت د کنگلتیا ښکار شو، له دیني او مذهبي افکارو روحانیت او انسانیت کډه وکړه، ناوړه افکارو لکه (ښځه یا د کور او یا د ګور) یا دا چې (لور د پردي دیوال خپیاکه) او داسې نورو غیر انساني ویناوو نه یوازې زموږ د رڼو او سولیزو افکارو ځای ونیوه] بلکې د مېرمنو پر وړاندې یې تاوتریخوالي ته هم لاره هواره کړه. دغه ناوړه روش د ټولنې کابو نیمایي وګړي وزگار کړل. د مېرمنو

بېخايه سنجش شوي شک په سترگه گورو، د حالاتو د مدیریت په موخه پر خپله رهبرۍ بېباوري رامنځته کېږي او بالاخره ناوړه حالاتو ته د تسلیمېدو هوډ مو، پر یو نه ماتېدونکي هوډ بدلېږي.

په تاریخي ډول افغان مشرانو د نړۍ پر بېلابېلو جغرافیاوو، ژبو، کلتورونو او نژادونو مدیریت او واکمني کړې ده او په دغو سیمو کې یې د علمي، کاري او تجارتي زیربناوو په رامنځ ته کولو کې له بل هر چا زیات کار کړی دی، دوی نه یوازې دا چې داسې رول یې لوبولی چې په هغه کې یو پراخ نفوس او جغرافیه په اخلاقي، فزیکي او رواني ډول خوندي وه؛ بلکې پورته یادې شوې برخې مور په بېلابېلو پېرونو کې په رواني ډول تغذیه کړې هم دي.

په دغو جغرافیاو کې په پریمانه توګه د عامه وګړو د ژوند د هوساینې او ارامولو په موخه زیاتې اسانتیاوې وې، علم، هنر، موسیقي او نور خلاقیتونه د بشري ارزښتونو د تمثیل او تسهیل وسایل وو.

پنځوس، شپېته کاله مخکې افغانستان هره شپه دوه نیم لکه بهرني سیلانیان لرل چې پرته له ډاره به یې د افغانستان له بنایسته طبیعت خوند اخیست، د هند هنرمندانو به په کلاسیکه موسیقي کې د خپلې بریا سند له کابله تائیداوه، د اسیا په کچه له عصري لیونو څخه یو د کمیوټر لیب په کابل کې رامنځته شو، کابل پوهنتون له څلورېشتو زیاتو هېوادونو محصلینو ته د درس زمینه مساعده کړې وه، د کابل پولیتخنیک پوهنتون د معنوي تغذیې ترڅنګ، د ظرفیتونو جوړولو په برخه کې اړین رول لوباوه او هغه مهال افغانستان له نړۍ سره تر ټولو ښه روابط لرل.

دا هغه وخت و چې مختلفو فرهنگونو او مذاهبو په افغانستان کې دومره وده کړې وه چې د لوړې کچې تجارت او پانګونه افغان یهودانو او د منځنۍ کچې تجارت افغان هندوانو مدیریت کاوه. بانکي سیستم مو په نړۍ کې له یو معتبر او معاصر سیستم شمېرل کېده، فردي او ټولیز اخلاق له تاوتریخوالي پاک و او د خپل ګاونډ په ګډون د نړۍ له هر وګړي سره پر نړیوال ارزښت ولاړ و. افغانستان په سیمه او نړۍ کې ستراتیژیک ملګري لرل او هغوی د افغانستان د امنیت تضمینولو په برخه کې اساسي رول درلود. له دې خاورې نه یوازې د ترهګرۍ، وېرې، وحشت او تاوتریخوالي هېڅ ډول پېښه نه ده رامنځته شوې او نه ترې چا ته تاوان رسېدلی بلکې له نړیوالو هم د نه مداخلې تضمین اخیستل شوې و. مګر له بده مرغه نن مور د خپل خپلواک ملي او نړیوال رول په اړه له یو ډول ګنګستیا سره مخ یو او د خلاصون لوری راڅخه ورک دی. ددې تضمین د ترلاسه کولو په موخه اړینه ده چې زموږ رهبري او په ورته وخت کې ولس د خپلو ملي ادارو، بودجې او بنسټونو د مستقل ساتلو په موخه شپه او ورځ زیار وباسي، د خپلو دښمنانو او دوستانو پر رول او روش له سره کتنه وکړي، د خپلو مخکینيو او راتلونکو ستراتیژیکو ملګرو پر رول فکر وکړي، پر تېر کره کتنه وشي او د راتلونکيو ملګرو په اړه فکر وشي. مور باید پوه شو چې زموږ د ملګرو ملګري څوک دي او زموږ د دښمنانو دښمنان څوک دي، د ترور او تشدد د پای ته رسولو لپاره باید هغه څه ترسره شي چې په معاصره نړۍ کې ترې کار اخیستل کېږي چې تشدد پای ته رسولی شي او زموږ ملي حاکمیت یقینې کولای شي.

مور باید د افرادو پر ځای د ملي ادارو پر پیاوړتیا تمرکز زیات کړو،

ملي ادارې د ضرورت پر بنسټ وارزول شي او ورته د اغیزناکو فعالیتونو د ترسره کولو په موخه واکونه ولېږدول شي، د دغو فعالیتونو له ترسره کېدو وروسته د ځواب او حساب ورکونې پر اساس د ادارو د لا پیاوړتیا لپاره اداري محاسبه ترسره شي.

په همدې ترتیب د خپل نړیوال تضمین په موخه له هغو هېوادونو او اولسونو سره اړیکې ټینګې شي چې د نړیوال نظم په جوړښت او مخکې وړلو کې اساسي رول لري، البته زموږ ټول روابط باید د افرادو پر ځای له بنسټونو او ادارو سره رامنځ ته او مستحکم شي، د دغو روابطو یوه ښه بېلګه له سترو اقتصادي بنسټونو سره کیدای شي؛ خو ولې دا هم څرګنده خبره ده چې د سترو اقتصادي، امنیتي او قضایي بنسټونو تر شا هم هغه ځواکونه دي چې نړیوال نظم یې رامنځته کړی دی.

د یادونې وړ ده هغه څوک چې نړیوال نظم یې رامنځته کړی دی کولای شي چې په دې نظم کې د افغانستان د اثباته پاتې کېدو ماده ور اضافه کړي. دا کار د یوې کامیابې ډپلوماسۍ او اوږد مهالې ګټې پر اساس شونی کیدی شي؛ خو بیا هم یوې ډېرې دقیقې محاسبې ته اړتیا لري. له موجودې ګنګلتیا څخه د را وتو یوازینی لاره له دغو نړیوالو قوتونو سره صمیمانه اړیکې لرل دي. اما د دغو اړیکو د ټینګښت لپاره هم خپل شرایط دی. د دغو روابطو د پیلولو لپاره اړینه ده چې مقابل لوري ته د متقابل احترام او ګټو په چوکاټ کې معیارونه وټاکل شي او تعقیب شي.

له دوی سره په ګډه د خپلو ملي ادارو د ظرفیت جوړونې په برخه کې لازم پروتوکولونه رامنځته کول پکار دي، خو که چېرې دا پروتوکولونه او توافیقونه پرته له سنجش لاسلیک کېږي؛ نو بیا یې له ګټې تاوانونه زیات دي. مور د ناسم سنجش شویو تړونلیکونو ډېرې بېلګې لرو.

خو له یو اوږدمهاله بحران څخه د را وتو اړینه لاره د رهبرۍ په کچه قاطعیت او په دویم ګام کې له ولس سره د اجرایی قوې خالصه مینه لرل دي. دا ډول خالصه مینه او لیوالتیا او ژمنه رامنځته کوي او دا ژمنه د افغانستان د ملي ګټو څخه د دفاع جذبه پیاوړې کوي، د دې جذبې په پایله کې فردي- ځانځاني- ګټې معنا نه لري؛ بلکې هر څه افغانستان محوره کېږي او تر ډېره امکان لري چې د افغانستان رول په نړیوال نظم کې تضمین کړي. د داسې یوه تضمین په رامنځ ته کېدو سره به د افغانستان هغه دښمنان چې هره ورځ د خپلو لاسپوڅو میلشو په مرسته ناوړه بشري جنايتونه ترسره کوي او افغانستان له شته فرصتونو لرې ساتي، ترکنټرول لاندې راشي. د دغه دښمن له دښمن سره په ستراتیژیک ډول روابط مساعدول نه یوازې مور قوي کوي؛ بلکې مور د مشترک خطر له امله دې خطر ته په لاقوت ځواب ورکونکي ثابتوي.

اما په داسې وخت کې باید د افغانستان امنیت پر یو ستراتیژیک امنیت بدل شي، د داسې امنیت د رامنځ ته کېدو لپاره اړینه ده چې قوي او اغیز لرونکي ملګري پیدا کړای شو، له بده مرغه مور په تېرو دوه لسیزو کې اقتصادي، ستراتیژیک او امنیتي ملګري پیدا نه کړای شول او پر هغو قوتونو مو تمرکز زیات وو چې له مور سره یې په خیرات اموخته کېدو کې مرسته کوله.

نور بیا

د بودیجې پر سر جنجال؛

ولسي جرگې پر ځل پیاوړه پوښتنې کوي

مالي کال د بودیجې مسودې ته د تایید رایه ورکړه. د ولسي جرگې رییس میررحمان رحمانی، په عمومي غونډه کې وویل چې حکومت د سرغړونو د اوولسو موردونو پر نه اصلاح سربېره، په دغه مسوده کې دوه نور موردونه هم ورزیات کړي دي. هغه زیاته کړه چې د دولتي کارکوونکو د معاشونو د یو شان کولو موضوع هم د ولسي جرگې له تصویب سره سره، د مالي کال په بودیجه کې نه ده شامله شوې. د ولسي جرگې د مالي چارو او بودیجې د کمېسیون غړو په بودیجه کې د انډول نشتوالی، د ملي دسترخوان پروگرام شاملول او د مالي کال په بودیجه کې ځینو ادارو ته پورونه او لوړې بودیجې بېلول د بودیجې د دوهمې مسودې د ردولو لاملونه بللي دي. ددغه کمېسیون منشي سیدعظیم کبرزاني، وویل چې د ۱۴۰۰ مالي کال د بودیجې په دوهمه مسوده کې د اصلاح لپاره د ولسي جرگې وړاندیزونو ته هېڅ پام نه دی شوی.

پر اصلاحاتو په تېره بیا د معاشونو پر یو شان کولو ټینګار
ولسي جرگې په دغه ناسته کې یو ځل بیا د ۱۴۰۰ مالي کال په بودیجه کې پر اصلاحاتو ټینګار وکړ. د ولسي جرگې د یو شمېر غړو په وینا، د بودیجې په مسوده کې لیکل شوي معاشونه او امتیازات عادلانه نه دي. په ولسي جرگه کې د هرات استازي حبیب الرحمان پدram وویل چې د مالي کال بودیجه باید د معاشونو د نه یو شان کولو له امله رد شي. هغه

◆ لیکنه: حسیب بهش

◆ ژباړه: م. ظریف صمیم

ولسي جرگې د ۱۴۰۰ مالي کال د ملي بودیجې مسوده د رایو په اکثریت سره رد کړه. د ولسي جرگې غړي وايي چې په دغه مسوده کې ډېرې سرغړونې نه دي اصلاح شوې او حکومت آن څو نور موارد هم ورزیات کړي دي. د ولسي جرگې په وینا، حکومت د دولتي کارکوونکو د معاشونو د یو شان کولو موضوع د جرگې له خوا له تصویب سره سره، د مالي کال په بودیجه نه ده ورزیاته کړې. د ولسي جرگې غړو له دې مخکې خبرداری ورکړې، په بودیجه کې د دولتي کارکوونکو د معاشونو د یو شان کولو طرحې د نه شاملولو په صورت کې، د ۱۴۰۰ مالي کال ملي بودیجه نه تصویبوي. خو د مالي وزارت وايي چې د ولسي جرگې د غړو نظریات او وړاندیزونه یې مالي امکاناتو او نافذه قوانینو ته په کتو په پام کې نیولي دي. د مسوولینو په وینا، حکومت د کارکوونکو د معاشونو د زیاتولو وس نه لري او معاشونه د ملکي خدماتو د قانون پر بنسټ ورکول کېږي.

د ۱۴۰۰ مالي کال د ملي بودیجې دوهمه مسوده، د مرغومي په ۲۷مه د ولسي جرگې عمومي غونډې ته وړاندې شوه. خو د ولسي جرگې غړو دغه مسوده د وړاندیز شویو موردونو د نه اصلاح له امله د رایو په اکثریت سره رد کړه. په دې لړ کې په تالار کې د جرگې له ۱۳۵ غړو، یوازې ۱۵ غړو د ۱۴۰۰

زیاته کره چې ټیټ رتبه کارکوونکي له ډېر کاري فشار سره سره، لږ معاش اخلي، خو لوړ پوړو کارکوونکو ته لوړ معاشونه ورکول کېږي. ښاغلي پدram همداراز د ۲۲ زره ان ټي اي بستونو په پام کې نيول او دغو کارکوونکو ته د ميلياردونو ډالرو ورکول د عامه شتمنی چورتالان وبله او زیاته يې کره چې ددغو بستونو له لغوه کولو سره په يو وخت باید د هغوی امتيازات ښوونکو، سرتېرو او ټیټ رتبه کارکوونکو ته ورکړل شي. هغه همداراز، ولايتونو ته د بودیجې په بېلولو کې د نه اندول یادونه وکړه چې ځينې پروژې يوازې د کاغذ پرمخ دي او عملي بڼه نه لري.

په ولسي جرگه کې د سرپل استازي حميدالله بېک هم د بودیجې پر مسودې اعتراض وکړ او وې وېل چې ددغه ولايت ځينې کوچنۍ پروژې په مسوده کې نه دي شاملې شوې. هغه همداراز ټينگار وکړ، ځينې ادارې چې د ولسي جرگې له خوا نه دي تاييد شوې، د ۱۴۰۰ مالي کال له بودیجې دې لغوه شي. ښاغلی بېک د معاشونو يو شان کول حتمي او اړينه چاره او د ولسي جرگې سره کرښه وبلله او زیاته يې کره چې باید د ملي دسترخوان پروگرام د مالي کال له بودیجې ليرې شي. له دې مخکې ولسي جرگې د مرغومي په اوولسمه نېټه د دولتي کارکوونکو د معاشونو د يو شان کولو طرحه تاييد کړه. دا طرحه د جرگې د دېرشو غړو له خوا وړاندې شوه او پر بنسټ يې باید د مامورينو، ښوونکو، متقاعدينو، اجيرانو او سرتېرو د معاشونو د يو شان کولو لپاره له ۹۱ او ۹۲ کوډونو، ان ټي اي، سوپرسکيل او سي بي آر معاشونو څخه د دوی رتبو ته په پام سره معاشونه زیات شي.

د ماليې وزارت: حکومت د معاشونو د زیاتوالي لپاره مالي امکانات نه لري

د مالي کال د بودیجې د دوهمې مسودې له ردولو سره په يو وخت، ماليې وزارت وايي چې ددغې مسودې د برابرولو په بهير کې د ولسي جرگې د غړو نظريات په پام کې نيول شوي دي. د ماليې وزارت د نشراتو آمر فردين معرفتي، د مرغومي په

۲۷مه نېټه ۸ صبح ته ووبل چې مالي امکاناتو او د هېواد نافذه قوانينو ته په کتو د بودیجې په مسوده کې د ولسي جرگې د غړو نظريات په پام کې نيول کېږي او حکومت د کارکوونکو د معاشونو د زیاتوالي وس نه لري. هغه زیاته کره چې معاشونه د ملکي خدماتو د قانون پر بنسټ اجرا کېږي او همداراز د دولتي ادارو ټول امتيازات له منځه وړل شوي دي. ښاغلي معرفتي ووبل: که حکومت ۴۵۰ زره کارکوونکي ولري باید د میاشتي ۴۵۰ ميليونه افغانۍ او د کال ميلياردونه افغانۍ په پام کې ونيسي چې د هغه په وينا، حکومت ددغو پيسو د ورکولو وس نه لري. ښاغلي معرفتي زیاته کره چې د مالي کال د بودیجې په اړه د حکومت په کچه مشوره کېږي او پایله به يې په يوه اعلاميه کې بيان شي. د فردين معرفتي په وينا، کله چې د ولسي جرگې نظريات ماليې وزارت ته ورسېږي ددغه وزارت مسلکي کمیته به يې په اړه کار پيل کړي. د ماليې وزارت مسوولين وايي، ترهغه چې مالي امکانات ماليې وزارت ته اجازه ورکړي، د جرگې نظريات به په پام کې ونیول شي.

د وېلو ده چې د ۱۴۰۰ مالي کال د بودیجې لومړۍ مسوده د ليندۍ په اوولسمه نېټه ولسي جرگې ته ورسېده. د ولسي جرگې د مالي چارو او بودیجې د کمېسيون له څېړنو وروسته يې د مرغومي په لسمه نېټه د بودیجې مسوده د جرگې عمومي غونډې ته وړاندې کړه، خو دا مسوده په ځينو دلايلو رد شوه. د بودیجې په دوهمه مسوده کې، د ماليې وزارت شل ميليارده افغانۍ پر بودیجه ورزیاتې کړي. د ۱۴۰۰ مالي کال ټوله بودیجه ۴۷۳ ميليارد ډالرو ته رسېږي چې ۳۱۱ ميليارده او ۱۹۹ ميليونه عادي بودیجه او ۱۶۱ ميليارده او ۸۴۲ ميليونه پراختيايي بودیجه ده. په دې لړ کې، د بودیجې دوهمې مسودې هم د ولسي جرگې د غړو قناعت ترلاسه نه کړ. له دې مخکې ولسمشرۍ دفتر په بودیجه کې اصلاحات راوستل د جرابيه قوې صلاحيت وبله او جوتنه يې کره چې ولسي جرگه باید ملي بودیجه په ټوليزه توگه تاييد يارد کړي.

ولسمشر غني: د دولتي کارکوونکو د معاشونو برابري طرحه دي وارزول شي

◆ د ۸ صبح پښتو مجله

◆ راپور: محمد عزيز پردیس

د افغانستان مالي وزارت د يوې خبرپاڼې په خپرولو سره ويلي دي، چې د ماليې وزارت د ۱۴۰۰ مالي کال ملي بودیجې د مسودې په اړه د ولسي جرگې د وړاندیزونو ستاينه کوي.

په خبرپاڼه کې ويل شوي، چې ولسمشر غني درې میاشتي مخکې د دولتي کارکوونکو د معاشونو د برابري موضوع د کابينې په غونډه کې مطرح کړې وه.

د ماليې وزارت وايي چې د افغان دولت کابينې د روان کال د لړم په ۱۴ مه نېټه ماليې وزارت او د اداري اصلاحاتو او ملکي خدمتونو کمېسيون ته د معاشونو د برابري طرحې برابرولو دنده وسپارله او همدارنگه ټينگار پر دې وشو چې له غیر اړينو او تجملي لگښتونو سپمول شوي بودیجه دې د خلکو د هوساينې په موخه په پراختيايي چارو ولگول شي او د نښوونکو په گډون د نورو دولتي کارکوونکو د معاشونو زياتوالی او برابري هغه مشروع غوښتنه ده چې د مالي امکاناتو له روښانه او عملي مالي تحليل پرته يې پوره کول ناشوني دي.

د ماليې وزارت په خبرپاڼه کې همداراز راغلي دي چې د ولسمشرۍ ماڼۍ په لارښوونه د اړوندو ادارو گډې کمپټې ته دنده سپارل شوې چې د معاشونو د لوړوالي امکان وارزوي او د اړتيا وړ سرچينو د تشخيص او برابرولو په اړه خپل عملي وړاندیزونه د کابينې غونډې ته وړاندې کړي.

د دولتي کارکوونکو د معاشونو برابرول له هغو بحث پاروونکو موضوعاتو څخه دی چې په دې ورځو کې د رسنيو د خبرونو سرتېکي جوړوي. د ولسي جرگې استازي ټينگار لري تر هغه چې د دولتي کارکوونکو د معاشونو د برابري موضوع حل نه شي، دوی به د ۱۴۰۰ مالي کال بودیجه تصویب نه کړي.

نوموړي همداراز ډاډ ورکړ چې دوی به د ملي اردو له بشپړو امکاناتو او ملاتړه برخمن وي .

د ننگرهار د والي مرستیال ببرک میا خېل وویل چې فارغ شویو پوځیانو تر دې وړاندې د دغه ولایت په ولسوالیو کې د سیمه ییزو پولیسو په توګه دندې ترسره کوله چې د سیمه ییزې اردو په لیکو کې جذب او له زده کړو وروسته به ژر په خپلو ولسوالیو کې دندې ترسره کړي . په ختیځ کې د ولسي ملاتړ پروګرام مشر سیدالرحمن مومند ډاډ ورکړ چې د سیمې خلک به له دغو ځواکونو سره بشپړه همکاري کوي او همداراز یې د قول اردو له خوا د دوی په پوره ملاتړ کولو ټینګار وکړ . فارغ شوي سرتیري تسنیم یار مومند د زده کړو په اړه خوښي وښوده ، هغه له نورو ځوانانو وغوښتل چې د امنیتي ځواکونو په لیکو کې د دندې ترڅنګ هېواد ته په صادقانه ډول د خدمت ژمنه وکړي .

د ننگرهار په ګڼ شمېر ولسوالیو کې د مګرې د سیمه ییزې اردو ځواکونه ګومارل شوي ، چې له نویو فارغ شویو سرتېرو څخه به نیمایي یې د هوايي ډګر د ساتنې چارې مخ ته بیايي او پاتې نور د کوټ ، اچین او دربابا ولسوالیو د امنیت د خونديتوب په موخه استول کېږي . له بلې خوا ، په کونړ ولایت کې هم د سیمه ییزې اردو په چوکاټ کې ۱۸۰ سرتېري له زده کړو فارغ شول .

دغو سرتېرو له دې مخکې د سیمه ییزو پولیسو په لیکو فعالیت کاوه چې اوس د ۲۰۱ سېلاب قول اردو له خوا د سیمه ییزې اردو په چوکاټ کې له پوځي زده کړو فارغ شول .

د دویمې پلې لوا قوماندان جنرال رحم دل وايي چې دغه پوځیان به په خاص کونړ ، څوکی ، نرنگ او مروړې ولسوالیو کې ځای پر ځای شي . د کونړ والي محمد اقبال سعید وویل چې سیمه ییزو پولیسو د ولسونو په همکاري مهم رول لوبولی چې د سیمه ییزې اردو په چوکاټ کې به ددغو سرتېرو لپاره لازياتي آسانتیاوې برابرې شي . په دغو مراسمو کې دیني عالم مولوي نجیب الله حقیار هم ددغو ځواکونو د هڅو ستاینه وکړه .

په ننگرهار او کونړ ولایتونو

کې یو شمېر سرتیري له پوځي زده کړو فارغ شول

◆ د ۸ صبح پښتو مجله

◆ حفیظ الله علي خېل - ننگرهار

په ختیځ کې د سېلاب قول اردو له خوا د سیمه ییزې اردو ۴۳۵ سرتېرو په ننگرهار کې د ملکي هوايي ډګر د ساتنې او د کوټ ، اچین او دربابا ولسوالیو د امنیت د خونديتوب په موخه دنده پیل کړه . چارواکي وايي چې دغه سرتېري د افغان روزونکو له لوري له کابو دوه میاشتنيو زده کړو وروسته فارغ شول .

د ۲۰۱ سېلاب قول اردو قوماندان برید جنرال عبدالجبار وفا په دې اړه جوړه شوې غونډې کې وویل چې دغه پوځیان په مسلکي ډول روزل شوي او په ټاکل شویو سیمو کې به دنده ترسره کړي .

د نورستان بي ځايه

شوي کورنۍ له گڼو

ستونزو سره مخامخ دي

د ۸ صبح پښتو مجله

حفيظ الله علي خېل

سره د توپيري چلند خبره ردوي او وايي، چې واما ولسوالۍ ته راغلي کډوال يوازې د ناامنيو له امله نه، بلکې د اقتصادي ستونزو له کبله بي ځايه شوي دي.

د نورستان والي ډاکټر عبدالغفور ملکزی وايي: په بېلابېلو لاملونو له شاوخوا ولسواليو کابو ۲۵۰۰ کورنۍ بي ځايه شوې او دغه راز له پاکستان څخه هم يو شمېر کورنۍ بېرته راستنې شوې چې په خپل وخت ورسره مرستې شوې دي.

د نورستان د والي په وينا له زمري مياشتې راهيسې يې له بي ځايه شويو سره درې ځله مرستې شوې، له ۹۵۰ کورنيو سره نغدي مرسته شوې چې هرې کورنۍ ته لس زره افغانۍ ورکړل شوې او همداراز د بي ځايه شويو کورنيو لپاره څه کم ۸ ميليونه افغانيو مرسته په پام کې نيول شوې چې له قانوني پړاوونو ورسته به ورکړل شي.

د نورستان والي وايي چې د بي ځايه شويو کورنيو لپاره د مرستو جلبولو په موخه يې د بېلابېلو ادارو له مسوولينو سره کتلي او دغه مرستې هم کافي نه بولي.

نوموړې زياتوي، داسې پلانونه لري چې له مخې به يې هغو کډوالو ته لازمي اسانتياوې رامنځته کړي چې نه غواړي په لنډه موده کې بېرته خپلو سيمو ته ستانه شي.

د واما ولسوال سيف الاسلام ۸ صبح ته وويل: هغه شمېر چې ويل کېږي، دومره کورنۍ دلته نه دي کډه شوې ځکه او اوس د کونړ او نورستان زياتې سيمې امنې شوې خو ډېر شمېر يې د کاروبار لپاره کډه شوې دي.

د ده په خبره، دې ولسوالۍ ته ورغلي کډوال له ۵ تر شلو کلونو راپدېخوا دلته مېشت دي چې لږ شمېر يې امنيتي ستونزې لري خو گڼ شمېر يې په ورځنيو اقتصادي چارو بوخت دي.

دغه بي ځايه شوې کورنۍ وايي چې د ناامنيو له امله د خپلو سيمو پرېښودلو ته اړ شوي او له گڼو ستونزو سره مخامخ دي. د مسوولينو په وينا دغه بي ځايه شوې کورنۍ يوازې له ناامنيو نه بلکې د کار و بار او اقتصادي ستونزو له کبله کډه شوې دي. د مسوولينو په خبره له کډوالو سره په خپل وخت مرستې شوې او په راتلونکي کې به هم ورسره مرستې وشي.

د نورستان کامدېش، برگمټال، وانت ويگل او دواب هغه ولسوالۍ دي چې وگړو يې خپلې سيمې پرېښي او مرکز پارون، واما او آن کونړ ولايت ته کډه شوې دي.

دوی وايي چې د ناامنيو له امله له خپلو سيمو را کډه شوې او تراوسه چا ورسره مرسته نه ده کړې.

فضل امين چې واما ولسوالۍ ته را کډه شوی وايي: «له نورو ولسواليو واما ولسوالۍ ته خلک مهاجر شوي، دلته له معلومو وگړو سره مرستې کېږي، مرسته شوي توکي په خپلوانو وپشل کېږي، له يوې کورنۍ د لسو تنو نومونه ليکلي وي او هغوی ته مواد ورکول کېږي، اصلي مستحقو کورنيو ته مرستې نه ورکول کېږي.»

ځينې بي ځايه شوي زياتوي چې مسولين له دوی سره توپيري چلند کوي. په دغه ولسوالۍ کې د کډوالو شورا رييس عظمت الله هم وايي چې د مرسته شويو توکو په وپش کې توپيري چلند کېږي، نوموړي وويل: «په واما ولسوالۍ کې تقريباً ۳۳۰ کډوالې کورنۍ اوسېږي، مرستې راځي، د مهاجرينو رئيس د خپلو اولادونو او خپلوانو نومونه ورته ليکي، هغوی ته توکي ورکوي، خو مور چې بې کوره او بې وسه يو مور ته مرستې نه راکول کېږي.»

له بلې خوا، د نورستان ولايت ځايي مسولين له بي ځايه شويو

د افغانستان زعفران؛ په لومړي مقام کې پاتې شول!

د درې طلايي ستوريو مقام دې، ټولو هغو خویندو وروڼو ته مبارک وي، چې په دې سختو شرايطو کې، له تشې خاورې نه، سره زرا زرغونوي!

یونسيف: د افغانستان په خوارخواکي اخته ماشومانو، سم نېمايي به يې د ټول عمر خوارخواکي، له نښو کړېږي!
نو: بانکونو کې، بې کاره پرته پانگه، چې نه د چانس مېرولې شي او نه جسمي-رواني رنځ، لېرې کولای شي، ټوله خوسا ده!
اوس وگورئ، د داسې پانگې معتبره شمتن، په څه ډېرانونو ناست دي!!!